

RECENSION

Mira Eklund och David Dencik i *Hotell*

Hotell

Originaltitel: Hotell

Regi: Lisa Langseth

Producenter: Patrik Andersson, Frida Jonason och Fredrik Heinig.

Manus: Lisa Langseth

Foto: Simon Pramsten

Roller: Alicia Vikander, David Dencik, Anna Bjelkerud, Mira Eklund, Henrik Norlén, Simon J. Berger m fl.

Sverige 2013

Längd: 1 tim 37 min

Distributör: TriArt AB

En utdragen och fysisk förlossningsscen blir början på något som långsamt utvecklar sig till en gruvlig ångestperiod. Erika har blivit lovad planerat kejsarsnitt men förlossningen startar i förtid och hon måste föda på vanligt vis. Efteråt drabbas hon av förlossningsångest som försätter hela hennes liv i en djup dimma. Den postraumatiske stressen är starkt skildrad. Depression i form av orkeslöshet, nära till irritation, sammanbrotten, olust till allt i vardagen och att inte riktigt se något ljus.

Erika börjar gå i gruppterapi med likasinnade. Till en början känner hon sig bara malplacerad och idiotförklarad. Men samstämmigheten med de övriga börjar sakta växa sig större. När terapin ska göra ett uppehåll bestämmer sig gruppen för att resa tillsammans och ta in på olika hotell. I första hand för att få vara ensamma, bli fria från utomstående intryck och på något sätt förlösa

sig själva. Känslan av att vilja vara någon annan för en stund. Det är här filmen svänger från att vara ett välmenande drama om hjälp till självhjälp till att bli en komisk tripp inte helt olik den i *Gökboet* (1975). Tanken är att alla ska erkänna vad som är deras egentliga problem som de ältar inför de andra. Bland annat så ska David Denciks rollfigur frigöra sig genom inkaindianers tortyrmetoder. Här finns alltså mycket tonsvängningar och feelbad som med tvåra kast övergår i en märklig feelgoodkänsla.

Det är Erika som ger namnet till filmtiteln. Hon försöker beskriva sitt tillfälliga mående som ett inre hotell. Som att hela tiden vakna upp i ett nytt rum. Både som en slags förvirring och en säker plats som man själv känner trygghet i. En fin tanke som kanske kan låta lite plattitydpretentiös, men som ändå fungerar i sin lite säregna liknelse.

Regissören Lisa Langseths och Alicia Vikanders första samarbete *Till det som är vackert* (2010) var en rusligt ojämn film om att hitta skönhet i livet och att med hjälp av den fly från en svår verklighet. Om att våga och vinna om man tror på det tillräckligt mycket. *Hotell* har ett liknade psykologiskt upplägg men handlar mer om att fly in i sig själv genom andra som är gömda i ett eget skal. Denna andra film hittar också ett välkommet mörker som pendlar mellan förnekelse och att inte våga öppna upp sig till fullo. Möjligen kommer regissören Langseth och skådespelaren Vikander fortsätta ha ett tajt band framöver. Kanske inte riktigt att likna med Martin Scorsese och Leonardo DiCaprio, men i alla fall som ett intressant alter ego- och kompletterings-samarbete. Hur ojäma filmerna än må vara så har paret en fin samklang.

Fredrik Söderlund

FILMRUTAN